

Verzameling van wetten van het Zweedse

Vervoersagentschap

Verordeningen van het Zweedse Vervoersagentschap inzake parachutespringen

Gepubliceerd op
27 februari 2025

LUCHTVAART

aangenomen op 12 februari 2025.

OPS-serie

Op grond van hoofdstuk 1, artikel 9, hoofdstuk 6, artikel 19 en hoofdstuk 12, artikel 4, van de Verordening inzake de burgerluchtvaart (2010:770) geeft het Zweedse Vervoersagentschap¹ de volgende verordeningen uit.

Toepassingsgebied

Artikel 1. Deze verordeningen zijn van toepassing op burgerlijk parachutespringen en het laten vallen van goederen in bevoorradingsparachutes in Zweden.

Deze verordening is ook van toepassing op de opleiding voor de in het eerste lid bedoelde activiteiten en wanneer voor dergelijke activiteiten een vergunning moet worden afgegeven.

Definities en afkortingen

Artikel 2. Voor de toepassing van deze verordeningen worden de volgende definities aangehouden:

AFIS (Aerodrome Flight Information Service)
vluchtinformatiedienst op een ongecontroleerd vliegveld;

hoofdinstructeur instructeur die verantwoordelijk is voor de springactiviteiten van een parachutespringclub;

¹ Zie Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

<i>parachute</i>	parachute van textiel of soortgelijk materiaal met ophanglijnen en harnas, die tijdens de vlucht in een rugzak wordt meegenomen; omvat noodparachutes, sportparachutes, ronde parachutes, reserveparachutes en bevoorradingsparachutes;
<i>parachute-inspecteur</i>	de persoon die gemachtigd is om parachutepakketten te onderzoeken en om sport- en reserveparachutes en parachutesystemen te inspecteren, te verpakken en te repareren;
<i>parachute-technicus</i>	persoon die bevoegd is om noodparachutes te inspecteren en daarop toezicht uit te oefenen, en om tests en reparaties aan noodparachute-uitrusting uit te voeren;
<i>vluchtleider</i>	de persoon die verantwoordelijk is voor het waarborgen van een hoog veiligheidsniveau bij parachutespringen en ervoor zorgt dat piloten de vereiste training en opleiding voor deze taak ontvangen;
<i>vlieghandboek</i>	een handleiding waarin de beperkingen worden uiteengezet waarbinnen een luchtvaartuig als luchtwaardig wordt beschouwd, samen met de instructies en informatie van de fabrikant voor de veilige exploitatie van het luchtvaartuig door de bemanning, geheel of gedeeltelijk goedgekeurd door het Zweedse Vervoersagentschap of een andere luchtvaartautoriteit;
<i>sprongleider</i>	instructeur in het veld, die leiding geeft aan en verantwoordelijk is voor de springactiviteiten;
<i>sprongmeester of optrekleider</i>	de persoon die, aan boord van het vliegtuig in samenwerking met de gezagvoerder, verantwoordelijk is voor de parachutisten in het vliegtuig en ervoor zorgt dat de sprongen uit het vliegtuig op het juiste tijdstip en op de juiste plaats plaatsvinden, in overeenstemming met de geldende instructies voor parachutespringen;
<i>luchtruim met verkeersleiding</i>	(gecontroleerd luchtruim) vastgesteld luchtruim waarin luchtverkeersleiding wordt verleend overeenkomstig de luchtruimclassificatie;

vertoningsleider de verantwoordelijke persoon tijdens luchtvertoning met *parachutes*.

Artikel 3. Goederen die rechtmatig in de handel zijn gebracht in een andere lidstaat van de Europese Unie of in Turkije, of die afkomstig zijn van en rechtmatig in de handel zijn gebracht in een EVA-staat die partij is bij de EER-Overeenkomst, worden geacht aan deze bepalingen te voldoen. De toepassing van deze maatregel valt onder Verordening (EU) 2019/515 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 inzake de wederzijdse erkenning van goederen die in een andere lidstaat rechtmatig in de handel zijn gebracht en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 764/2008.

Vergunning, beginnerscertificaat en bijbehorende documenten

Artikel 4. Parachute-instructeurs, parachute-inspecteurs, parachutetechnici en vertoningsleiders moeten in het bezit zijn van een door het Zweedse Vervoersagentschap afgegeven getuigschrift van vakbekwaamheid.

Artikel 5. Parachutisten moeten een vergunning hebben die is afgegeven door het Zweedse Vervoersagentschap. De vergunning moet van A naar D worden gegradueerd, waarbij D het hoogste niveau is.

Een leerling die een opleiding volgt voor een vergunning moet in het bezit zijn van een leerlingcertificaat dat is afgegeven door het Zweedse Vervoersagentschap.

Artikel 6. Certificaten, vergunningen, leerlingcertificaten of overeenkomstige documenten die zijn afgegeven door een buitenlandse autoriteit of bevoegde organisatie moeten worden goedgekeurd door het Zweedse Vervoersagentschap. Voor goedkeuring is vereist dat zowel de opleiding als de vaardigheden van de persoon overeenkomen met wat vereist is voor een Zweedse vergunning. Voor een persoon die permanent in Zweden verblijft, is deze goedkeuring echter maximaal 12 maanden geldig. Het leerlingbewijs of rijbewijs moet dan worden vervangen door een Zweeds leerlingcertificaat of -vergunning.

Artikel 7. Scholen voor het onderwijzen van parachutespringen moeten worden goedgekeurd door het Zweedse Vervoersagentschap.

Vluchtdienst aan boord van vliegtuigen die worden gebruikt voor parachutespringen

Artikel 8. De gezagvoerder dient te zijn goedgekeurd voor de toewijzing door de plaatselijke vluchtdirecteur van een parachuteclub of door een vluchtdirecteur van een commerciële luchtvaartmaatschappij.

Artikel 9. De sprongleider en de gezagvoerder moeten vooraf overeenstemming bereiken over de geplande procedures voor het uitvoeren van de sprong, zoals:

1. aanbevolen springsnelheid, eindnadering en springpunt voor het springen van parachutisten en het droppen van bevoorradingsparachutes;
2. instructies voor samenwerking tussen de gezagvoerder, het grondpersoneel en de parachutisten; en
3. instructie voor noodprocedures tijdens verschillende fasen van de vlucht met parachutisten.

Artikel 10. De sprongmeester of optrekleider is, in samenwerking met de gezagvoerder, aan boord van het luchtvaartuig verantwoordelijk voor de parachutisten in het luchtvaartuig en zorgt ervoor dat de sprongen uit het luchtvaartuig op het juiste tijdstip en op de juiste positie plaatsvinden in overeenstemming met de toepasselijke instructies voor parachutespringen.

Artikel 11. Alleen de personen die de springleider en de gezagvoerder noodzakelijk hebben geacht voor de uitvoering van de sprong, mogen het vliegtuig tijdens het parachutespringen vergezellen.

Vluchtuitrusting

Artikel 12. Bepalingen inzake wijzigingen of aanpassingen aan luchtvaartuigen die bestemd zijn voor het vervoer van parachutisten zijn opgenomen in Verordening (EU) Nr. 748/2012 van de Commissie van 3 augustus 2012 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften inzake de luchtwaardigheid en milieucertificering van luchtvaartuigen en aanverwante producten, onderdelen en uitrustingsstukken, alsmede voor de certificering van ontwerp- en productieorganisaties.

Luchtvaartuigen die, overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder d), en artikel 2, lid 8, onder a) tot en met c), van Verordening (EU) 2018/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2018 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Agentschap van de Europese Unie voor de veiligheid van de luchtvaart, en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 2111/2005, (EG) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 en de Richtlijnen 2014/30/EU en 2014/53/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 552/2004 en (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad, vallen niet onder die verordening, maar onder de voorschriften van het Zweedse Vervoersagentschap (TSFS 2020:85) betreffende de certificering van bepaalde luchtvaartuigen en van ontwerp- en productieorganisaties.

Artikel 13. Het vliegtuig moet zijn uitgerust met een goedgekeurde configuratie voor parachutespringen. Tekens en visuele markeringen dienen de goedgekeurde positie van de parachutisten tijdens het laden, vliegen en

springen aan te geven, evenals eventuele aanvullende beperkingen die nodig zijn tijdens het springen om ervoor te zorgen dat de goedgekeurde grenswaarden voor het zwaartepunt worden gehandhaafd.

Parachute-uitrusting

Artikel 14. Parachutesprongen mogen alleen worden uitgevoerd als de parachutist is uitgerust met een geschikte combinatie van ten minste twee parachutes die aan hetzelfde harnas zijn bevestigd, waarvan er één een reserveparachute moet zijn.

Veiligheid tijdens parachutespringen

Artikel 15. Parachutespringen moet worden uitgevoerd onder toezicht van een sprongleider in overeenstemming met de instructies die van toepassing zijn op de sprongleider.

Artikel 16. De sprongleider moet ervoor zorgen dat de parachutist wordt voorzien van de uitrusting die voor het parachutespringen is voorgeschreven.

Bij parachutespringen in water dient de sprongleider te controleren of de diepte van het water en de toestand op de bodem van het water bevredigend zijn.

Artikel 17. Het voor de landing van een parachutist bestemde gebied moet ten minste 50 m x 50 m groot zijn met een onbelemmerde nadering en alternatieve landingsplaatsen, en moet door de hoofdinstructeur zijn goedgekeurd. Er moet toestemming worden verkregen van de grondeigenaar om het gebied voor dit doel te gebruiken.

Het landingsgebied voor parachutisten in opleiding moet, voor zover mogelijk, bestaan uit een cirkelvormig gebied met een straal van ten minste 200 m. Buiten het landingsgebied moet er een veiligheidszone van ten minste 200 m breed zijn, waar geen water dieper is dan 1 m, elektriciteitsleidingen, gebouwen hoger dan één verdieping of vergelijkbare obstakels.

Artikel 18. Om reddingsactiviteiten te vergemakkelijken, dienen in het landingsgebied ten minste de volgende voorzieningen te worden getroffen:

1. telefoon of andere communicatiemiddelen;
2. medische tas;
3. auto;
4. boot (in het geval van sprongen in het water).

Artikel 19. Als het parachutespringen plaatsvindt op een locatie waar ook andere luchtvaartactiviteiten worden uitgevoerd, moet de sprongleider ervoor zorgen dat de nodige coördinatie tussen de verschillende activiteiten plaatsvindt.

Artikel 20. De minimale hoogte voor het openen van een sportparachute is 700 m AGL (boven grondniveau). De minimale hoogte voor het springen met een ronde parachute die automatisch wordt geopend, is 400 m boven de grond. De minimale hoogte voor het droppen van goederen met een automatisch geopende bevoorradingsparachute is 150 m boven de grond.

Artikel 21. Tijdens het vliegen naar de spronghoogte dient door de parachutisten zuurstof in het vliegtuig te worden gebruikt wanneer kan worden aangenomen dat de hoogte als volgt is:

1. moet tussen 10.000 ft en 13.000 ft liggen gedurende een periode van meer dan 30 minuten;
2. 13.000 ft te overschrijden, gedurende een periode van meer dan zes minuten; of
- 15.000 ft te overschrijden, gedurende een periode van meer dan drie minuten.

Artikel 22. Bij het springen moeten de parachutisten voorzien zijn van een reddingsvest als:

1. Het de bedoeling is om in het water te landen; of
2. Er een risico bestaat op een accidentele landing in het water.

Artikel 23. Voor parachutespringen in gecontroleerd luchtruim moet de gezagvoerder toestemming hebben verkregen.

Artikel 24. Wanneer het parachutespringen geheel of gedeeltelijk binnen gecontroleerd luchtruim plaatsvindt, moet het vliegtuig van waaruit het parachutespringen plaatsvindt, zelf afstand houden tot de parachutisten. Op verzoek van de luchtverkeersleiding dient het vliegtuig boven alle parachutisten te blijven en de gepaste luchtverkeersleidingseenheid op de hoogte te brengen wanneer de laatste parachutist is geland of het luchtruim met verkeersleiding heeft verlaten.

Artikel 25. Parachutespringen in het donker buiten het gecontroleerde luchtruim en parachutespringen buiten het gecontroleerde luchtruim boven en buiten het enkele droppen van parachutisten gedurende periodes langer dan 15 minuten moeten worden gepland en gemeld aan de luchtvaartinformatiedienst (AIS). De kennisgeving dient uiterlijk 24 uur voor de geplande parachutesprong te worden gedaan.

Artikel 26. Parachutespringen met betrekking tot activiteiten op vliegvelden met AFIS-service (met of zonder TIC-zone of TIC-gebied) wordt vóór de sprong door de gezagvoerder gemeld aan de desbetreffende AFIS-eenheid.

Artikel 27. Indien parachutespringen plaatsvindt in de nabijheid van een vliegveld zonder openluchtverkeersleiding, dient de gezagvoerder van het luchtvaartuig dit te melden op de radiofrequentie van het vliegveld of de vliegclub.

Windsterkte

Artikel 28. Voor elke parachutesprong dient de parachutist de heersende windomstandigheden te hebben gecontroleerd. De maximale grondwind voor parachutespringen mag niet hoger zijn dan:

1. 6 m/s tijdens de eerste vijf sprongen van de parachutist;
2. 8 m/s tijdens de zesde tot de twintigste sprong van de parachutist; en
3. 11 m/s tijdens verdere sprongen.

Artikel 29. Parachutespringen bij windsnelheden tussen 9 en 11 m/s is alleen toegestaan indien de parachutist is uitgerust met een parachute met een eigen snelheid van meer dan 5 m/s en met een reserveparachute.

Bij sprongen in het water moet de grondwind ten minste 2 m/s bedragen.

Parachutesprongvertoning

Artikel 30. Voor parachutespringen moet het landingsgebied ten minste 50 m x 50 m groot zijn, met een obstakelvrije aanloop en een of meer aangrenzende en geschikt gelegen alternatieve landingsgebieden, op voorwaarde dat de deelnemende parachutisten ten minste in het bezit zijn van een C-vergunning.

Als de parachutist ten minste een D-vergunning heeft, kan het landingsgebied worden verkleind en bestaan uit een landingsgebied van 1 000 m².

Artikel 31. Parachutesprongen mogen niet worden uitgevoerd als de grondwind hoger is dan 6 m/s of, indien de omstandigheden anderszins goed zijn, 8 m/s.

Op voorwaarde dat het aangewezen alternatieve landingsgebied zich in een rugwindpositie bevindt ten opzichte van het beoogde landingsgebied, mogen demonstraties worden uitgevoerd bij een maximale grondwind van 11 m/s.

Artikel 32. De vertoningsleider keurt geschikte vertoningsparachutisten, keuze van parachutes, landingsgebieden en windgrenzen goed, rekening houdend met de huidige voorwaarden en omstandigheden.

Uitzonderingen

Artikel 33. De Zweedse Vervoersdienst kan op grond van deze voorschriften vrijstellingen verlenen.

-
1. Dit statuut treedt in werking op 1 april 2025.
 2. Het statuut trekt de verordeningen inzake parachutespringen (LFS 2007:46) van de Zweedse Autoriteit voor burgerluchtvaart in.

Namens het Zweedse Vervoersagentschap

JONAS BJELFVENSTAM

Magnus Axelsson
(Wegen en spoorwegen)